

Štirje fantje slavni

Štirje fantje slavni
so na Pepelnico imeli parado,
v Loki na cesti glavni
naredili so maškarado.

Prvi član te družbe,
Ivo Funtek imenovan,
naveličal se je svoje službe,
zapustil je mesarski stan.

Drugi član Vilče Krekov
ta je ravno takšen fant,
mesariji se je odrekel,
obesil jo je na kant.

Tretji je pa Joškov Jože,
tudi Starman imenovan,
brez noža te da iz kože —
poklic mu je špilavski stan.

Četrti je pa Marjančenk Andrej,
poln vsakovrstnih muh,
ki je žejen kar naprej,
čeprav je zmerom suh.

To so štirje fantje vzorni,
so brez skrbi na svet',
vsi nanje so pozorni,
to so zbrani loški cvet.

Imajo vse lastnosti,
ki odlikujejo moža,
znane so jim vse učenosti
tega grešnega sveta.

Ta družba rada je vesela,
dela pa nobeden rad,
pravijo: Bik naj dela,
ki ima veliko mošnjo, debel vrat!

Karte so jim paternošter,
pijačo imajo za boga,
obiščejo vsak klošter,
kjer so sestre usmiljenega srca. —

Na Pepelnico mačka so imeli,
v varžatu pa kače,
nič kaj niso bili veseli,
ker niso imeli pijače.

Vilče, Jože ploh vlačila,
sta ga po Fari zbijala,
vse, kar sta zaslužila,
sta sproti za pijačo dala.

Vsi štirje so se zbrali
tam pri Funtku gori,
na ploh so zapisali:
kriza, sankcije in moratorij.

Marjančenk ta je bil najbolj potr,
naveličal se je živet',
je dejal, da bo naredil smrt,
da bo šel na drugi svet.

Na svetu ni več za biti,
za življenje mu ni mar,
rib mu ne puste loviti,
tako popoka ga žandar.

Tovariši so mu dejali:
»Če hočeš biti hin,
bomo te na gavge djali
za oves, cement in bencin.

To ukradeno je zadnje čase,
nobeden noče biti kriv,
prevzemi te grehe nase,
če že nočeš biti živ.

Dober del boš storil,
prevzel boš tuje grehe,
če se grešnik boš spokoril,
boš gospôdo rešil kehe.

Gospodje bodo dejali,
za nas je bil na gavge djan,
te v zlate knjige zapisali,
trikrat časten boš občan.

Žrtev tvoja bo velika,
trpljenje bo pa kratko,
boš zapisan za svetnika,
namalali te bodo v pratko.

Duša se ločila bo od telesa,
bo šla pred božji tron,
gorak boš šel v nebesa,
vseh ribičev boš patron.«

Lepo mu je Funtek govoril,
ki bil je kot kaplan,
Marjančenk se je pa spokoril,
bil grešnik je skesan.

Jože ga je na smrt obsodil,
za sodnika bil je bratcu:
»Andrej, odrešenik gospódov,
obešen boš na Placu!«

Zvesti prijatelj Vilče Krekov
je bil za rablja imenovan,
da na gavge ga bo vlekel,
pomagal mu na drugo stran.

Na Placu so smrtno sodbo brali,
tam vpričo vseh ljudi,
Marjančenk so dokazali,
da nepošteno on živi:

Kradel je soldaški cement,
kradel je tudi oves, bencin,
bil protidržavni element,
s tem škodoval je domovin'.

Zato pred rihto je krvavo
obsojen bil Andrej,
ker škodoval je državo,
bil obešen je na vej'.

Obsojenec zadnjo željo je povedal:
»Tolkokrat sem bil zaradi rib zaprt,
zato bi rad še eno snedel,
predno bom naredil smrt.«

Rabelj ga je na gavge zvlekel,
ko se je želja izpolnila,
cilinder je odkril in rekel:
»Pravica zadoščenje je dobila.« —

Prav poglejte mučenika,
ki je naredil smrt,
vseh ovsarjev odrešenika,
ne bo jim treba biti zaprt!

Pravici se je zadostilo,
je oprana loška čast:
Marjančenk naj bo pa v svarilo,
v naši državi ne sme se krast.

(Zapisal France Žebre)

Puštalska

Na Osovnški gori
pri svetemu Mohorji
bilo je na semanji dan,
ko so bili vsi pijanci zbran'.

Iz Puštala in Sore
gor gre, kdor le more,
pa še iz drugih vseh vasi
prišlo je dosti ljudi.

Ker je bila cerkvena premala,
večina je odzunaj stala;
kaj bi se notri po cerkvi pehali,
smo kar odzunaj ostali.

Šli smo dol pod buka,
tam, kjer se ta zelen cuka,
oh, tam smo se ga toliko nabrali,
da smo komaj stali.

Gorjanci so se zmenili,
da bodo Puštalce nabili,
ali toliko smo jim mi pokazali,
da štrita ne bodo več iskali:

S palico je garbal Balantač,
Ajznar je imel svinjski tolkač,
Pavlč jih je metal ven pod kap,
da je komaj prišel k sap'.

Pošteno smo se sprli,
Gorjance vse podrli,
pri štritu je bil oklofutan
sam sorški gospod kaplan.

(Povedal Justin Dolinar)